

1921=3-4-

i umoristică

străția la
eanului"
iia).

Anunțuri se primesc după
învoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

Pe 74 ani

Politica.

Decând i s'a cam împuținat pernele de sub președinția fătu-cului-general, deputații din ma-joritate zi de zi fac comprese cu apă rece spre a alunga fan-toma disolvării. Bătrânul gene-ral când vede figura impunătoare a lui Iorga îi pierе pofta de mâncare pe trei zile și gustul de dormit pe trei nopți. Argint-oianu se scobește nervos în mă-sele doar doar o mai putea scoa-te din vr'un os cariat o nouă glumă, preparată cu sare amară. Președintele camerei ridică bles-temul asupra capului lui Ionel, cerând sprijinul Federației iar Georgel Mârzescu, disperat de crahul politic liberal, sbiară tân-guitor: «Ionele, nu mai pot, vi-no mai curând»... în parlament, Ionel săracu ar veni nu-i vorbă dar nu vrea Stan și Bran (ade-că «nația») să-l lase. La toate astea deputatul Minciună face de... minciună pe Jenică Atana-siu-Popotaru care joacă șah pe grâu basarabean și pe bumbac belgian.

Taica Duilică, disperat de gălăgia grădinei zoologice, ar fi exclamat furios: «Asta nu-i par-lament, înapoi cu noi dintre mi-tocani». Și se vor duce cu toți deopotrivă: Lascaridiștii, Argen-tofaniștii, Gogiștii și toți «iștii» de jalnică pomenire.

Unul duminică și altul mănâncă.

Zacheiu: De unde vii
vere Mitreo!

Mitrea: Dela târgul
Medieșului. Am avut câțiva
saci cu grâu și a trebuit
să-i vând ca să fac un rând
de haine ficiorului care-i la
gimnaz. Dar tu de unde vii?

Zacheiu: Dela târgu
Sibiului. Am fost cu boii,
că vreau să-mi mărit fata

și n'avem cu ce face ospă-
țu. Mi-am dat bunătate de
boi și nuștiu dacă oiu putea
ieși la socoteală cu cheltu-
elile nunții. Dar tu ce-ai
luat pe grâu?

Mitrea: Treizăci și
cinci de zloți pe ferdela. Am
avut 10 saci iar pe prețul
lor deabia mi s'o ajuns să
fac un rând de haine băiatului

Ne omoară scumpetea mă vere Zacheiu mă! Unde s'o mai pomenit ca să muncești tu toată vara ogorul iar din roada trudei unui an deabia să poți ajunge la un rând de țoale jidănești pentru un băiat.

Zacheiu: Așa-i frate Mitreo! S'o întors lumea pe dos. În vremuri grele noi trăiam bine iar acum, când să zicem că-s vremuri bune, noi trăim mai rău ca toți. Or fi ei de vină și domnii, dar și noi suntem de vină că ne lăsăm duși de nas de toți neisprăviții. Aștia după ce să vad aleși odată deputați nici mâna nu ții-o mai dă, fiindcă mâna ta pute a grajd și îi mânjești unghiile cari i le-o ascuțit cu eleftrica vr'o madama oarecare. Domnișorii aștia fără suflet după ce ajung pe cea mai înaltă scară a măririi nevisate se fac frați și cu dracu numai ca să facă avere. Și prin unii ca aștia se scumpesc toate. Spre pildă: Cutare jidan are nevoie de lână, ori de vagoane, ori de grâu. El stă în legătura cu domnii cei mai mari și plătește gras de de tot, mai gras ca un bancher american. Crezi că jidanu pierde ceva? De loc. El plătește mult fiindcă tot pe contul opincilor, pănurei sau a joljului ce-l cumpărăm noi merg toate mituelile. Așa am ajuns de cumpărăm un rând de haine cu truda unei veri întregi.

Mitrea: Fie mă vere Zacheiu dar or fi și oameni de omenie între ei!

Zacheiu: Nici vorbă că sunt. Inșă răul stă în cei răi. Și răul străbate ca fulgerul. Știi tu bine că e de ajuns să fie o vacă murdără într-o ciurdă ca să zică

lumea că toată ciurda e murdără. Am ajuns mă vere să vedem cum un om de omenie nu mai are voturile noastre. Omul de omenie nu poate să mintă, omul de omenie nu ne poate ameți sufletul cu rachiu și cu vorbe ispititoare și peste tot omul de omenie nu-și poate schimba sufletul după interesul buzunarului. Noi țărani înșă ne luăm după laudele și după amețeaia clipei nu după judecata sănătoasă. De aceia e rău astăzi fiindcă nu ne-am știut alege oamenii. De ce a căzut Iorga la Saliște? De ce a căzut Borcea la Ocna? Fiindcă sate întregi și-o schimbat părerile peste noapte și fiindcă nu și-or dat ai noștri seama câtă însemnătate poate avea voturile țărănilor asupra îmbunătățirii lucrurilor.

Mitrea: Mă vere Zacheiu e vremea ca și noi țărani să-i tragem la răspundere pe deputații cari i-am ales; să-i chemăm între noi și să le cerem socoteala despre faptele cari le-au făcut ca aleși ai noștri.

Zacheiu: Așa ar trebui să facem fiindcă altcum mulți dintre ei își fac de cap și de buzunar. Să-i aducem între noi, să ne dea seama despre felul cum ne-or reprezentat necazurile noastre și dacă nu pot s'o facă asta să-i dam la o parte și să ne alegem alții mai destoinici. Numai așa vom putea ajunge la bine mă vere Mitreo.

Mitrea: Să te audă Dumnezeu vere Zacheiu că e și vremea să ajungem odată la rândulială și bunăstare în țara noastră.

Frânturi calicești.

Altă zi e dată dracului, — ar zice «Calicul»

de ziua când și-o frânt degetul și, — neputând să

se bucură cu Bucurel de bucuria bucuriei, — a trebuit să se arate bucuros de priveleştea vinului de 12 probe, pe care nu l'a putut gusta, dar care a mobilizat cuerele dela locul lor și a bagat 500 de volți putere în picioarele bătrânilor.

*

«Altă zi e data dracului,» — ar zice popa Rachitan ori poate și egumeniu Tionea de ziua în care Calicul și-a frânt degetu și nu și-a frânt și limba;

*

«Altă zi e data dracului,» — ar zice Ionel Brătianu de ziua de 24 Februarie zi în care i s'a dat pașaportul din parlament, iar dada Duilică a cetit pobrigania și parastasul tuturor păcatelor și învârtelilor liberale. Tot așa ar zice și huliganul Cuza de ziua când, pomenind numele lui Tekel, parlamentul i-a amintit numele comunei Teaca unde la bagat în teacă boierul Argentoianu și cu teacă cu tot l'a adus în casa țării spre a improșca din ciocul lui venin și ocară asupra tuturor cari nu plagiază. Tot așa ar zice și lița Priedela Micasasa de ziua când a intrat în parlament contra voinții alegătorilor, având la spate doar voința Caluțului guvernamental și a popiții de vecinică pomenire Nicoară. Cam așa a zis și Duca de ziua când a văzut că trebuie să spele puțină din parlament, unde a crezut că poate intra cu voința câtorva butoaie de țuică și cu ajutorul câtorva duzini de ciomege liberale.

*

«Altă zi e data dracului» — ar mai zice și unii liberali din Sibiu de ziua când Vecerdea, ca adevărat

succesor al lui Al. Const. P., a străbătut în șirul cenzorilor dela filiala Băncii Naționale, sau medicul Bucșan de ziua când va trebui să-l cureze pe Vecerdea; sau Dr. Dinu Popa de ziua când primașul Alexandru se va pune în grevă; sau Fruma

de ziua când se va decreta monopolul vinului. Ins fărșit:

«Altă zi e data dracului,» — putem zice cu toții de ziua când ne va veni rândul să dam ortul popii, fără să fim învoiți la asta.

A. Ghiușă.

Vânătoare modernă.

Piecatău patru la vânat
Și cu căpăul cincii
Cu toții meșteri de 'mpușcat
Țintași de cei voinici
Mergeau tiptil, c'an urma lor
Frunzișul să nu sune
Și 'n fiecare-ardea un dor
De-a face vre-o minune
De-odată iată din deșiș
Apare urechiatul
Ciulește una pe furis
Și-apoi bata'l păcatul
In loc să și vadă de potec
S'o ia la calea 'ntoarsă
Să 'și scape carnea de frigări
Și pielea sănătoasă
O a luat spre moartea lui
Spre patru puști întinse

Spre patru piepturi de haiduci
In lupte neînvinse
Șoldan viteaz mai inimos
Scapă pușca din mână
Și i-a urmat ceialaltii toți
Iar gadina bătrâna
Pe lângă ei și-a făcut vânt
Și'n fuga mare-a lui
Par' că pământul n'atingea
S'a dus, s'a și nu'i
Veniti în fire cei voinici
S'au numărat odată
Să vadă pe cari i-a mâncat
Fiara cea blăstămată
Văzândcă-spatru, câți au fost
O au tuit 'napoi
Lasând și puștile 'n tufiș
Ai codrilor eroi. Ch. Vulpes.

Scântei din cremenea lui Amnariu.

Când vii prea mult în contact cu oamenii, neplăcerile cam greu se pot încunjura.

Cele mai clevetitoare femei sunt acelea cari n'au ce îngriji sau n'au ce face.

E frumos când poți vorbi bine, dar e cu mult mai frumos când poți face bine.

Cea mai neplăcută misiune a oricărui slujbaș (fie el și de bancă) e: de...misiunea.

O vorbă vătămătoare, aruncată la întâmplare, poate avea de multeori efectul unui chibrit aruncat lângă niște butoaie cu benzină.

Când cineva își face datoria și conștiința îi este împăcată, trebuie să se aștepte și la urmări, adică la revărsarea veninului din gurile neputincioșilor și bârfitorilor.

A fi sărac nu e rușine, dar a te mândri cu sărăcia și atunci când prin muncă ai putea-o înlătura, asta e mai mult decât rușine.

După oamenii cei răi, cei mai primejdioși indivizi ai unei societăți sunt plicticoșii, supărăcioșii și arțăgoșii.

A spune tot ce știi înseamnă a plictisi.

Orice om ajunge în parlament poate să devie cândva ministru dar nu poate fi tot omul care ajunge în parlament om de omenie.

Beția ca și mișelia, făcând să apară bestia în om, scoate și degradează pe acesta din rândul cugetătorilor.

Când un guvern bea țara e beată, când un guvern e pătimăș țara pătimește și când un guvern e neprevăzător țara e nenorocită.

Mulțor oameni, nu numai la beție, dar și în somn li se poate zări pizma și invidia, izvorată din neputința proprie, prin orbitele ochilor.

Prieteni: pizmăreți, necultivați și rău crescuți ne sunt de multeori mai primejdioși decât dușmanii civilizați și inteligenți.

Rațiunea e stăvilă la gura unui suflet pervers. Beția e târnăcopul cu care prăbușești stăvilăra rațiunii. Astfel ne putem explica de ce unii oameni, la beție apar în toată goliciunea ne-grului lor suflet.

O cărare care poate duce spre nebunie e: mânia.

Plugarii cam de regulă atunci sunt plouați când ogorurile sfrijit de secetă

Dușmanii cei mai urâcioși și mai primejdioși sunt de obicei oamenii mici la suflet și mari în patimi.

Prostia e scuzată mai des fiindcă în parlamentul vieții se bucură de o majoritate covârșitoare; inteligența însă e persecutată fiindcă e vecinic în minoritate.

Obrăznicia și îngâmfarea ființelor mărginite la creier provine din propria credință absurdă că numai aceste ființe văd și pricep lucrurile cum trebuie.

Lacrămi de paraziu.

Noaptea'i mică ziua crește
Aciliul bolnăvește,
De doruri și de nădejde
De gânduri și de gândele
Și de aldămașe grele.

Când era noaptea mai mare
Nu se speria prea tare
De dor ca de-o zicătoare,
Ce-i zicea noului jude
Să pună cepul la bute

Frunză verde de scumpie
Vai săracă primărie
Că de câți candidași ai
Pe picioare abea mai stai,
Șapoi frunză de sub flori
Sunt o ceată de ficioari
Ce tot fac la schimbă ori
Pe iarnă de nouă ori
Că-s mai multe sărbători;
Pe vară de patru ori
Că-s mai multe lucrători.

Dar acum să mai sfârșesc
Mult să nu mă mai gândesc
Ca nam hârtie de scris
Nici lacrimi de plâns
Să plâng schimbările toate...
Și mă închin cu sănătate.

Ioan Jainicu

Strigături din Aciliu.

Câte fete is cu cojoc
Toate așteaptă să-le joc
Câte fete is cu peptare
Toate strâmbe de spinare
Numai mândrușița mea
Li oablă ca secera.

Am o mândră n'am o mie
Cu cârpa până în călcăe
Șii mare ca o gutăe
Șii mai mare ca o cotcă
Cum mă vede îmi face potcă
Și cu ghetetele de lac
Și urâtă ca un drac.

Mie leleo mi se pare
Că ești plină de căldare
De-i fi plină ti-i spăla
De-i fi neagră așa vii sta.

Ceterașu zice zice
Fetele gura io mănco
Și feciori ochișorii
Nevestele bănișorii.

Din isprăvile lui Stan Pătitul.

«Sasul e prost din fire, dar prostia ungurului încă n'are lecuire», sau cu alte cuvinte, «sasul e prost, dar ungurul încă nu se lasă!» — Așa zice doctor Amnar, și are toată dreptatea.

Un ungar a călătorit odată la Sibiu cu niște afaceri la Consiliul dirigent. Ajuns în Sibiu, câteva zile, a umblat pe stradă cu gura cascata. Mai tare a căscat ungurul din gură, când a dat cu ochii de turnul cel mare al bisericii sasești. — Uitându-se plin de mirare la globul din vârful acestui turn, până ce ia n'țepenit grumazii, un sas vagabund fără nici un ban în buzunar se apropie de ungar, și'l întreabă cam aspru zicând: Nu știi dumneata, că nu e iertat să te uiți atâta la vârful turnului? — hai cu mine la poliție! — Mă rog

de iertare, răspuse ungurul înfricoșat, crezând că are în față chiar pe lauernig, — eu am voit numai să număr porumbii de pe turnul bisericii!

— Da câți porumbi ai numărat?

— Numai vr'o treizeci!

— Atunci ai să plătești două coroane de porumb!

Ungurul scoate 60 coroane de sasului, și acesta, lăsând pe ungar în știrea Domnului, să depărtează.

După ce sasul s'a depărtat, ungurul a zis în sine: Tot e prost sasul, eu am numărat peste 100 de porumbi, și i-am plătit numai 60 coroane.

*

«Grecii din țara românească încă nu au mâncat înțelepciunea lui Solomon cu lingura,» așa zice doctor Amnar, și nu minte.

Doi transilvăneni cam

de regulă flamânzi, dar cu punga plină de gol, trăind ca muncitori de zi în București, au intrat odată în cârciuma unui grec din apropierea gării a căii ferate de nord, și au cerut de mâncare și de beutură. Amândoi au mâncat și au beut pe întrecute, până-ce gata să li-se desnoade buricul. În sfârșit chiamă grecul să-le facă socoteala. Acesta le face o socoteală de 150 de franci. Bine, zise un transilvănean, atâta și face. Voiu plăti sau eu sau dumnealui, care va pierde râmășagul. Noi am făcut adevărat următorul râmășag: Eu zic că turnul dela biserica metropolii căzând, va cădea în partea unde stă reședința metropolitului, dumnealui zice că turnul va cădea în cealaltă parte. Așa dară, până când se va ști, care din noi a câștigat râmășagul, vei fi bun și vei aștepta cu plata.

Dacă'i așa zise grecul înțelept, atunci va se aștept.

Târziu numai și-a venit grecul în fire, ca totuși va fi prea mult să aștepte după plată, până ce turnul metropoliei din București va cădea, dar atunci transilvănenii erau preste toate dealurile.

Calicească

Să capăt eu undeva larba zis-a fiarelor
Punem'ăși și-aș descuia Lazile jidanior
Și-aș lua la bani, lua
Și-aș trăi eu cum aș vrea
Iar banii când i-aș gata
Tare puțin mi-ar' pása,
Măcar și de-ar spânzura
Intr'un mijloc de oraș
Pe toți hoții pagubași.

Dela Cocoana Gurădulce cetire.

Fericite sunt mâțele că pe ele nu le întreabă nimeni dacă au cotoci ori ba.

Auzi tu aci obraznicie anglezască! — O gazetă anglezască din Londra, pune întrebarea: Merită femeia se aibă bărbat? și promite pentru cel mai nimerit răspuns la această întrebare, ca premiu, un bărbat viu!

Eu până acum am ținut pe Anglezi oameni cumiți, dar zău îs proști ca gardul! Un om cuminte nu poate pune nicidecum întrebarea: Merită femeia să aibă bărbat? — Nu, pentru că răspunsul la această întrebare nu poate fi altul decât: Ori care femeie merită să aibe bărbat! — Asta Dumnezeu însuși a recunoscut-o, când s'a convins, că nu'i bine ca omul să fie singur, și'n convingerea aceasta a rupt lui Adam coastele, ca să facă pe Eva.

Care altă intențiune, întreb, a putut avea Dumnezeu se rupă lui Adam

coastele, și să facă pe Eva, decât aceia, că femeia merită să aibe bărbat?

Sfânta scriptura însași dovedește, că femeia merită să aibe bărbat, și de aceia prescrie: «Bărbatul e capul femeii!» Care va să zică, femeia e o necesitate absolută pentru bărbat, dacă acesta vrea, și are să fie cap, pentru-că neavând femeie, cine să'i poarte capul?

Ba însuși proverbele noastre populare dovedesc, că femeia merită să aibe bărbat. Se zice: «Nu crede bărbate, ce vezi cu ochi, ci crede ce'ți spun eu!» Femeia, prin urmare, e unicul mijloc, prin care bărbatul credincios poate ajunge la cunoștința adevărului! — cu alte cuvinte, femeia merită să aibe bărbat, chiar și dacă ea n'ar avea altă chemare, decât se deschida bărbatului ochii.

Se zice mai departe: «Bărbat bun și usturoiu dulce nu să poate!» De bărbat bun sau rău nu poate

însă fi vorba unde nu'i femeie. Bărbatul numai prin femeie devine bărbat altcum e precum zic cei din România veche. Prin urmare femeia face pe bărbat, ș'apoi femeia să nu merite ceea-ce ea însuși face?

Se mai zice: «Bărbatul să fie puțințel mai frumos decât dracul! — Care va să zică, femeia merită să aibe bărbat, apoi fie cât de urât, numai așa de urât ca dracul tot să nu fie. Femeia aila de regulă pe acela frumos, care-i place, și'n fine, când o ajunge maritatul, și pe dracul îl ia de bărbat!

După părerea mea, întrebarea inițiată de ziarul angles «The Woman» trebuie pusă așa: «Merită bărbatul să aibe femeie?» — Și eu pentru cel mai nimerit răspuns la această întrebare, dau răspunzătorului ca premiu o femeie moarta și nu un bărbat viu, ca Anglezul.

Fragment literar.

Dintre cele mai multe însuși bune, ce le are lumea modernă cea mai unsuroasă este poita de înălțare și dorul de a ajunge la milioane. Ar fi mai bine, dacă celui, care voește să se 'nalțe 'i-ar da Dumnezeu mai întâiu milioanele, apoi l'ar apuca de urechi și l'ar ridica în sus, l'ar scutura odată, să'i scape milioanele, și milioanele ar fi cumiți, dacă ar pica asupra mea, asupra mea ca ploaia ocărilor celor caliciți. Atunci ar fi apoi de cântat: „Dumnezeu e Domnul și s'a arătat nouă... în chip de porumb“.

Din abecedarul calicilor.

Ce—tiția—bon—ati—șir—
ăspândi—țip—uiu—lcal—ic—u—
lui,—revi—stăhu—mor—is—tic—
ăs—ati—rică—apa—red—ed—
ouă—orin—tr'ol—unăș—ic—os
tănu—mai—două—ze—cilei.—

Râpa și cu Onea

discutând despre ale lumii.

Râpa. Mo Oneo! Văst'ai tu ileftrică de când ești tu?

Onea. Poi cum să nu mo pure! O doar io n'am ochi? Am văst mo, am văst la un sas dela Amnaș. Când o trage în chicior, îi ajunge până la gerunchi. —

Râpa. Poi h'aia'i ochin-că săsească mo lepșitule, da ileftrică mo,... ileftrică! Io h'am văst numai una mare și sălbatică, clocea pe 7 ouă și când să dau cătră ea, numai sbr, s'o dus dracului. —

Onea: Hasta, ca hasta, da știi tu cu ce să fac domni hăia mai frumoși mo?!

Râpa: Poi cu prudă mo prălo, ș'apoi prudă de care-ți place, roșie, verde, vânătă, prudă de dinți, prudă de papuci, și prude de toate felurile, — de și tu te poți cerni cu h'ele.

Onea: D'apoi eoroplean văst'ai mo?!

Râpa: De-ahăla încă am văst, îl mânca un român cu mă-măligă și h'ăsa era de bun, de când înghitea la el și io înghiteam în sec și când am văst că românii să satură și să scoală dela masă, h'am zis: „Fă ghine românico și mai mănca numai oțâr, până mă satur și io“.

Chiuituri și strigături.

Frunză verde mărăcine
Dumnezeu n'a 'ntocmit bine:
Frumosul fuge de mine,
Urâtul calea mi-o ține!

Taica zice să mă 'nsor,
Să'i aduc în casă nor,
Dar măicuța nu mă lasă,
Să'i aduc pe dracu'n casă!

Zis'a maica cătră mine
Să nu dau gură la nime
Dar ce mă pot eu face,

Să nu dau la cine 'mi place!

Dragă'mi lelița mică,
Că să sue pe opincă
Și se fură
Și 'mi dă gură!

Câte mândre am avut
Să le-aduni ai face-un târg,
Și pe câte le-am lăsat
Să le-aduni face un sat,

Așa zice mândra mea
Că nu'i gură ca la ea,
Dar mai este la neveste

Numai nu să povestește,
Și mai este și mai dulce
Numai nu mă pot eu duce!

Așa nime nu se 'nșală
Ca ficiorul când să 'nsoară
Prinde patru boi la car
Și 'și aduce 'n casă amar!

Frunză verde nucă sacă
Nu'mi trebuie nice vacă
Numai ochi și trup să'mi placă.

Mă dusei cu mādra'n luncă
Să'i fac răschitor și furcă;
Dela luncă până acasă
O făcu dracu nevastă!

Vai de mine ce să fac
Cam rămas copil sărac
De sărac slugă mă bag
Stăpâni sâmbria 'mi trag,
Dar stăpâna'i mai cuminte
Că'mi dă sâmbria 'nainte,
Ear stăpânu'i mai cu dracu
Că mă ia cu hădăragu!

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeluş.

aduse în cârcă
de „Puiul Calicului“

Deva. Horovitz & Comp. anunță onor. Sa clientelă că și-a deschis taraba afacerilor. Doritorii de informații să-și depună cărțile de vizită imprimare în mașinile Băncii Naționale la sediul prăvăliei.

Săliște. După noua statistică a ministerului de interne s'a constatat că în târgul Săliștii sunt mai multe crășme decât pe întreg teritoriul Satelor Unite. E de dorit ca reprezentanța Comunală, — față de acest progres — să ceară autorităților în drept înmulțirea lăutarilor, a medicilor a farmaciilor și a cimitirelor.

Galeș. La șezătoarea cercului cultural a învățătorilor părintele capelan a scos la iveală cea mai frumoasă admoniere a micuților. Admonierea s'a făcut în ungurește și are nevoie de traducere. Cum în dicționarul limbii române nu se află astfel de cuvinte husărești, autorii de metodici pot lua deslușiri la fața locului.

Vale. Părintele Ittu a fost invitat de dascălul Chioariu la vânatoarea de porci sălbatici. Nu se știe dacă va primi oferta.

Poșta Calicului

I. V. în B. Ne întrebați ce e cu „Cuvântul Poporului”? Suntem datori atât Dv. cât și altora să răspundem. „Cuvântul Poporului” n'a mai putut ieși de sub tipar din cauza nenumăratelor piedeci puse pe timpul alegerilor și n'a mai reapărut din cauza greutăților materiale. Din 5,000 abonații doar 700 și-au plătit abonamentul așa că deficitul foii s'a urcat la peste 30,000. Ajutor n'a avut din nici o parte această foaie cu toată ținuta ei corectă și vădit democratică-națională. Acuzele unor bârfitori mărunti că „nu apare din cauza mercantilizării convingerilor” sunt atât de răsuflăte încât nu mai prind. Aceste cuvinte ne face impresia muștelor cari sunt, — negreșit — supărăcioase, dar nu pot fi nicidecum primejdioase. Cu toate că „Cuvântul Poporului” n'are nici în clin nici în mănecă cu „Puiul Calicului” totuși suntem autorizați a vă aduce la cunoștință că lichidarea foii va avea loc cât de curând. Atunci se va decide dacă reappare sau nu această foaie. La caz că reappare, ținuta îi va fi tot cea veche. În tot cazul acei cari au vr'o pretenție asupra foii nu vor rămânea în pagubă.

C. A. în S. Ne întrebați de ce nu zeflemizăm și personalități din Federație. Vă răspundem că barca Calicului încă nu a naufragiat. Vă zut-ai Dumneata vr'o foaie cât de independentă să nu aibe cătuși de cât înclinare spre vr'o grupare oare care. Independența fără nici o ținută lămurită cade în anarhie. Noi zeflemizăm în primul rând indivizii, cari pot păcătui chiar când sunt în biserică. În al doilea rând zeflemizăm curentul bolnăvicios sau oligarhic. Astfel se explică cum independența noastră înclină spre democrația națională. Dacă mai aveți oare cari nedumeriri vă rugăm a ne întreba și vă vom răspunde.

I. Rufe Chier. Abonamentul l'am primit iar foaia vi se expediază regulat.

Ilie Lojan: Focșani. Suma de lei 10. — p. abonament am primit-o. Foaia vi se expediază.

Avram Popa Hărău. Din colecția cerută nu se mai află decât numeri, singuratici. Calendarul vi s'a expedit.

Cetiți și abonați:

„Puiul Calicului”

Noutăți literare

și diferite cărți didactice se găsesc în mare alegere la

Librăria Săteanului
Săliște jud. Sibiu.

A apărut în ediție nouă

Calendarul Calicului

✻ pe anul dela Cristos 1921 ✻

E cel mai bun călindar și cuprinde sărbătorile, târgurile, mersul timpului, posta, telegraful ș. a. Totodată e singurul călindar umoristic, cu un cuprins hazliu, piscător precum și cu o mulțime de clișee (chipuri). — Prețul unui exemplar e lei 4-50 (pentru poștă plus 50 bani iar dată e recomandat 1 leu și 30 bani mai mult). Dela 10 ex în sus se dă rabatul cuvenit.

Comenziile se vor trimite la:

LIBRĂRIA SĂTEANULUI Săliște (jud. Sibiu).

A apărut la Librăria Săteanului Săliște

„Curajul țiganului” dialog comic și
„Țiganul la oraș” monolog comic de CHINU.
prețul 50 bani.

La

I. Dădărlat

fotograf Săliște (jud. Sibiu)
află aplicare un învățacel din
familie bună

Cei cu 1—2 clase medii
sunt preferiți. —

Cinematograful Urania

Seară de seară rulează ce-
le mai interesante filme.

Nicolae Borcea

vopsitor de mobile și zugrav
de firme.

Caută un învățacel deștept.
Condițiunile după invoială.

Hârtie Macuiatură

în cantități mari se află de vân-
zare la **Librăria Săteanului**
Săliște jud. Sibiu.

Prețul 8 lei chilogramul.

**Cinematograful Apo-
llo Sibiu,** — Piața Her-
mann. Seară de seară ru-
lează cele mai interesante
filme.

Sus inimile!

și înlături băerile pungii toți
aceia cari ați primit până
acum „Puiul Calicului.”

Ca să nu credeți cumva
că „Puiul” are fabrică de
hârtie ori fabrică de bani, de
data această vă spunem apri-
at că oprim „Puiul” să mai
intre în casele acelor cari
nu sunt în stare să cumpere
cu 10 lei un abonament la
calicie pe o jumătate de an
ori cu 20 de lei un abonament
pe un an.

Cari nici de data aceas-
ta n'ar înțelege că pe lângă
duh și năduf „Calicului” îi
mai trebuie și bani, vom fi
siliți ca pe toți răii plătitori
să-i dăm pe gura „Babii Hâr-
ca”, iar dacă nici atunci n'ar
plăti apoi avem noi alte locuri
de plasare.

**Aceasta le sună și
domnilor depozitari cari
încă n'au plătit până
acum.**

Un motor

de benzină de 1½ cai putere
nou se află de vânzare. A-
dresa la

Librăria Săteanului Săliște